

להתקיף את ישראל? שטות!"

רבים שהם קומוניסטים כיוון שהם רוצים להיראות כמנהיגי תנועות פוליטיות או לזכות בבצע כסף מאיזה מקור קומוניסטי.

איך נעשות ההחלטות בממשלה שדה גנרל נגיב? האם אתה הוא המחליט האחרון?

כמובן שאני נותן את ההחלטה האחרונה, אבל לכל דבר יש מקור משלו. בעניינים שוטפים אנשי החזית הצבאית, המיצגים את המטה שלי, או העוזרים ושירי הממשלה, מה ליטעים איש איש בשטח שלו. בעניינים חשובים, כולנו דנים ביחד, בחזרה הצבאית שלנו בממשלה, או ששני הגושים הן אלה נפגשים ביחד. לכל בעיה ניתן טיפול מתאים.

איך נעשות ההחלטות בוועדה הצבאית? רפי הצבעה?

יש לכבד את הרוב. אבל כמה דברים, כמו למשל ענין הסכר הגדול, הם מסובכים מכדי שאפשר היה להחליט עליהם בועדה הצבאית. לשם כך היתה דרושה אסיפה משותפת של קבוצת הקצינים שלנו ושירי הממשלה.

האם ההצבעה בוועדה הצבאית, בת 12 חברים, נעשית ברוב קולות?

בעניינים חשובים ביותר עלינו להחליט פה אחד. למשל, במתן עונש מוות על עבירה פוליטית, דבר שאירע, לשמחתי הרבה, רק פעם אחת, חשוב שבית הדין הצבאי המיוחד יחליט פה אחד. דבר זה טעון אישור שלי, או המתקת ה' עונש על ידי אבל בדרך כלל, כמעט בכל העניינים, ההחלטות נעשות ברוב קולות.

מהן הריפורמות העיקריות שהנהגת?

הן רבות. בין החשובות ביותר יש למנות את הריפורם מה הקרקעית. אנו מתחילים לפצל את האחוזות הגדולות ולתת אדמה לאיכרים העניים. ריפורמה זאת, לשמחתי, מתקדמת יפה, מבלי העיכובים שחששו מפניהם. אנו מנסים גם להיטיב את תנאי העבודה של האיכרים והפועלים. יש לנו תכנית לסלילת כבישים חדשים ורשת תחבורה, לבניית בתים וכפרים חדשים. אנו מוציאים לפועל כמה תכניות שורכנו ומכבר, אבל שמעולם לא נתגשמו, כמו רשת השקאה ובניין בתי מלאכה קטנים, בהתאם לאמצעים (הממוצעים) שבידינו.

אנו מתרכזים בתכניות אשר תניבנה פירות במהרה ובי קלות, כדי שאנשינו לא יצטרכו לחכות זמן ארוך מדי. אנו מגבירים לשנות את תנאי החיים שלנו. עד היום לא היו לבני עמנו מזון וטיפול רפואי, חינוך וכדור במידה מספקת.

מהן תכניותיכם בשטח הכתבי?

עלינו להתחיל להפוך את מצרים לארץ תעשייתית. ב' ראש ובראשונה עלינו לבנות בתי חרושת שיטפיקו את המצ' רכים החיוניים שחוק אתה לארץ. אחר, אנו במגביל לזה, נתחיל לנצל את מכרות כל המינרלים והמי תכות.

לאיזה סוג של מוצרים התכוונת?

יש לנו כיום בתי חרושת לאריגים במספר מספיק. אבל עכשיו נתחיל לייצר ברזל ופלדה, יש לנו הרבה עפרות ברזל במצרים. יש לנו צורך במפעלי חשמל כדי להעביר זרם אל הכפרים. אנו זקוקים לתעשיית נשק קטנה שתספק את צבאנו. עלינו לפתח את המכרות.

פרט לנפט יש לנו עפרות ברזל, אבץ, עופרת, נחושת, חלפראם, טונגסטן, גיש, אבנים יקרות, זהב וכן הלאה. מכל אלה יש כמויות מוגבלות, אבל אפשר לנצלן. יש לנו פוספ' פאטים, שהם בעלי ערך רב, ושכיום מפיקים מהם רק חצי מיליון טון לשנה. יש לנו עפרות מנגן. דבר אחר שאנו יכולים לפתח הוא הדיג. ברצוננו גם לב' נות צי מסחרי שיביא את סחורתנו מתוך לארץ. ככל ש' נוג יותר דגים, פחות בשר נאלץ לייבוא מתוך לארץ.

איך בדעתך תנצל הון זה, באם תשיג אותו?

ישנה תוכנית אחת גדולה, הסכר הגבוה. קיים סכר אחד כיום באסואן, על הנילוס, במצרים הדרומית. אנו רוצים לבנות סכר שני, גדול וגבוה ממנו בשמונה קילומטר דרו' מית לו. הסכר הזה ישמור על כמות גדולה מאד של מ' הגנה שהיום מתבזבזים ונשפכים לים. בעזרת מים אלה נו' כל להפוך שני מיליון אקרים של אדמת מדבר לאדמה פור' ריה. כך נגדיל את שטח האדמה הפוריה של מצרים בשליש. תוכנית אחרת שאנו מתחילים בה עכשיו היא עידוד ה' תיירות. התיירות עלולה להיות מקור הכנסה מצויין למצרים. לארצנו יש שפע של עתיקות וגוף יפה. במדבר אפשר לצוד ציד וישנם קמחות רחצה מצוינים בים האדום.

מהן תוכניותיך הפוליטיות דגבי מצרים?

את כל התקוות אני תולה בדור הצעיר. וברצוני לאמן אותם ולחנך אותם שיהיו אזרחים מועילים. אם נשיג זאת לא נדע עוד דגנה. יש כאן פשוט שאלה של פיתוח חוש הצדק והמסור.

עד לפני זמן מה, היה לכל מנהיג מפלגתי ארגון משלו בקרב הסטודנטים. המנהיגים היו מוציאים את הסטודנטים לרחובות, מעודדים אותם לקרוא פטריות וסיסמאות והיו הורסים את חיהם. בבחינות, אם הסטודנטים השייכים למס' לגותיהם לא השיגו את הציון 60 כדי לעמוד בהן, הורידו מנהיגי המפלגות את הציון המינימלי ל-50 או 40. או הגהינו בחינות משנה. במקום ללמד את התעודים משמעת, חייבנו אותם ברוח הטיאולית המפגרת. היצור נוער מבלי משמעת יכול להביא לידי תוצאות מדאונות ביותר, כמו אנארכיה

בראיון מיוחד זה השיב הליווה מוחמד נגיב לשאלותיו של רוברט קליימן, אחד מעורכי השב' עון האמריקאי. ניום אנר וורלד ריפורט, שנפץ במיוחד לקהיר. העולם הזה מגיש את הראיון כלשונו: שאלות קליימן ותשובות נגיב. כפו שגורשמו על ידי המראיון בביתו של הליווה.

נגרל נגיב, בחינה, איך היית מוציע להגן על המרחב מפני סכנת התקפה סובייטית?

בעצם, השאלה שאתה מעלה, אי אפשר להשיב עליה ב' רגע זה. עלינו לדעת קודם אם אנו נשיג או לא נשיג את שאיפותינו הלאומיות. כפי שידוע לך אנו רוצים שהצבאות הבריטיים יעזבו את אדמת מצרים. בסרם אהליט באיוז מדי' ניות לנקוט, עלי להיות חופשי כמון. שני אנשים חופשיים יכולים לכותר ביניהם ברית טובה מזו שיכרתו שניים, שא' חו מהם חופשי ורעה משועבד.

האם אתה מתכוון להסכם שייכוד מספר ארצות, כמו צרפת, תורכיה, והמדינות הער' ביות, או רק את ארצות-הברית ובריסטניה?

זה יהיה תלוי במסויבות באותו הזמן. דרך משל, ואני מביא דוגמא שאינה דהקא מתקבלת על הדעת באופן מעשי, אם ארצות-הברית ובריסטניה תהיינה לוחמות זו בזו באותו זמן, המצב יהיה שונה ממצב שבו הן תהיינה בנות-ברית. החלטות כאלה אינני יכול לעשות מראש.

יש אנשים בארצות-הברית, החוששים, כי באם תנתן עזרה צבאית למצרים, אתם תת' קיפו את ישראל. המוכן אתה להעיר על כך?

יודע אתה מהו פשר מלחמה היום. כל סכסוך עלול ל' הוליד מלחמת עולם. אינך יכול לדעת מה תהיה תוצאת איוז שהיא פעולת תוקפנות. אנו מצליחים עכשיו יותר מ' בלי מלחמה, אלא פשוט על ידי תחלת חרם על ישראל. התוצאה דומה לנו שהיינו עלולים להפיק מלחמה. למה אסכן את ארצי ואחשוף אותה להתקפות איוזי אפשריות על ידי התחלת מלחמה? כך הלא אאבד את אימון העמים הגדולים. הם יראו בי תוקפן.

כל הדיבורים האלה אינם אלא תעמולה ישראלית. אינני חושב שהם יתקיפו אותנו. הם יודעים שאנחנו איננו מת' כוונים להתקיף אותם. יש בידנו מספיק אמצעי לחץ, מבלי שנודקק למעשה מטופש כזה. למזלי קניתי לי את אמון כל המדינות כמעט. תנועתנו זכתה לאהדה ואנו מתחילים לחוש באהדה זאת בצורת עוז רה כלכלית וכן הלאה. אין זה קל לאבד זה לו על ידי מעשה שטות, שאת תוצאתו אין איש יכול לנבא.

נגרל נגיב, אתה עדין דשמון בהפיכה צב' אית, גרשת מדי, ומאז בצעת מהפכה כאמצ' עיב של שלום, מבלי שפיכת דמים. איך הצלחת לעשות זאת?

לכל צעד חשוב שאני ווועדתי הצבאית, שהיא מעין מטה מיוחד, נקטנו, קדמו דיונים ממושכים. אנו בחנו בזהירות את תוצאות כל צעד וצעד ואת האמצעים הדרושים לבצעו. אם אתה עושה צעדים נמרצים, או קופץ מבלי לחשוב, אינך יכול להשיג תוצאות. חוץ לזה, העם בחל ברע וברקבון של העבר. הכל היו מוכנים להסכים לכל שינוי.

עוד: האנשים שיומו את התנועה הזאת הקדישו את עצ' נים לטובת הכלל מבלי כל אינטרסים אישיים ושאירות אנו' כיות. זה איפשר לנו לזכות באמונם של בני עמנו. המתחיל בכוח ובאלימות אינו יכול לסמוך על העם. תנועתנו אין בה כל אנוכיות. הגורם המוסרי הזה הוא, לדעתי, התרומה ה' חשובה ביותר להצלחתנו.

כיצד זה תשמור על הרמה המוסרית הגבו' הה הזאת בעתיד?

אני פוקח עיניים על המתרחש סביבי. אם אני רואה כי משהו סוטה, אני מזהיר אותו לפני, ולא אחרי, שהוא שונה. מצבנו הפוליטי טוב. האהדה שמראות לנו מדינות רבות, ואמריקה בראש וראשונה, מעודדת אותנו להמשיך. בתחילה השטו הכל מפני התנועה הזאת. תושבים זרים במצרים הם מוועזעים ואחוזי בהלה. הנוצרים חששו מפני המוסלמים. עכשיו כולם רוגעים. על כולנו להזהר, כמובן, מפני תככים. כאשר אנו מג' לים תככים, אנו מענישים בהתאם לחסא, למניעים ולאנשים הפושעים. הצדק קודם לכל.

נגרל נגיב, מה מקומה של מצרים במלחמה הקרה בין הקומוניסטים, ובראשם ברית המוע' צות, לבין העולם המערבי, ובראשו ארצות ה' ברית?

תמיד רצייתי בשלום. בני אדם נוהגים לעתים נגד האנו' שיות, ההגיון והשכל הישר. הם מקריבים את חיהם. לשם מה?

אילו המאמצים והתוצרת המקדשים למלחמה היו מכו' נים למטרות שלום, היה מנת חלקו של העולם כולו חיים טובים יותר. ייתכן כי מזור לשמוע דברים כאלה מפני חייל. יש אומרים כי האדם הוא, מטבעו, היה לוחמת. אני אינני מאמין שכן הדבר. האנוכיות הורסת הכל. זהו שורש כל הרע שבעולם, והסיבה למלחמה. אני אוהב שלום בין העמים. אולם אין אפשר להשיג שלום, מבלי לחתר על אנוכיות?

האם הקומוניזם הוא בעיה במצרים?

אין זו בעיה חמורה אצלנו. פה ושם יש כמה קינים קומוניסטים. גילינו קן גדול בימים האחרונים: את המקור לכל העלונים שלהם.

כמה קומוניסטים יש במצרים?

מעטים מאד. הם מהתים מיעוט מבוטל. כפי שאתה יודע, דתנו נוגדת לקומוניזם. מרבית אלה המאמינים בקומוניזם

נניח שהבריטים יסכימו לפנות את אזור תעלת סואץ, האם אז תהיה מוכן להשתתף בתכנית הגנה מרחבית ביחד עם ארצות ה' ברית וארצות אחרות?

כאשר ארוש עצמי אדם חופשי, אוכל לשאול: מה הן מטרותי? מה תהיינה התחייבויותי? מהי מידת העזרה שא' תם תושיטו לי? ומה המחיר שאשלם בעבורה?

אכן, בחודשים האחרונים חשנו אהדה רבה לארצות ה' ברית, יותר מאשר לכל מדינה מערבית אחרת... אולם (ביחס לדרישותינו) נתקלנו בעוכבו אחרי עכוב. למשל בקשותינו לנשק מאמריקה. ארצות הברית הבטיחה לעזור, עמדתו לק' בל את הנשק, אבל למעשה לא קבלנו אותו. אנו מחכים ומתכיים וזה מעורר חשדות.

דבר הנעשה מיד, כל סימן של אהדה, יש לו ערך כפול משל לאותו הדבר, כשהוא נעשה במאחר. כל עוד אני חלש, על להיות זהיר, אינני יכול להניע את הסכם בלב שלם. אם ארצות הברית מציעה עזרה כלכלית, שכנאים, מומ' חים ואני חלש, עלי להיות זהיר, כי עזרה זו עלולה ליהפך להשתלטות. אם אני חזק, כמו איטליה, צרפת, אני יכול להסכים לקבל אותה.

האם תגדיל את כוחותיך, באם מצרים תק' בל על עצמה את האחריות להגנת אזור תעלת סואץ, או פשוט תתן ציוד טוב יותר לגייסות העומדים לרשותך כיום?

עלי להגדיל את צבאי, באם אני רוצה להתכונן למבצעים כאלה. אין זה דבר קל וידרוש זמן. לכמה דיביזיות תודקק מצרים כרוי להגן על אזור התעלה?

לא פחות מתמש, אולי שש, כתקן לזמן שלום. בעת מל' חמה, יהיה לי צורך לפחות במספר כפול של דיביזיות, ועכשיו יש לך פחות מחצי התקן הדרוש לזמן שלום, לא כך?

מוטב שאשמור דבר זה בסוד.

הבריטים מוענים שהם חרדים לשלמותם של המתקנים, מחסני הנשק, ובספיהם באזור התעלה. הבסיס, הם אומרים, הוא חיוני באם- צבא גדול של כנות הברית ייאדק לפעול במר- חב במקרה של התקפה סובייטית. האם זה נכון?

הבה נצא מתוך ההנחה שהמתקנים אמנם יקרים מאד. אולם למצרים הם חשובים מאשר לבריטניה. הבריטים יכו' לים להניע לאוסטרליה דרך דרום-אפריקה. לא יהיה להם עוד הצורך בתחבורה דרך מצרים והסואץ להודו ולנקודות אחרות. מצבה של הודו השתנה. מי מסוגל להיטיב להגן על ארצנו? בני עמנו או זרים? המוראל של אנשים המגינים על ארצם שלהם עולה על זה של כל חייל זר. לגבינו הגנת אותו אזור חיוני היא שאלה של חיים ומוות. בעוד שהחיילים הבריטים באזור התעלה אינם רוצים להשאר שם. אין להם אפשרויות של בידור. השטח הוא צר ביותר. התנאי הראשון להגנה צעיד הוא אוכלוסיה נאמנה מאחורי החיילים. אין כל אפשרות להפ' על תחבורה בעוד שאתה מוחרם.

האם תהיה מוכן לקבל טכנאים לא-מצריים שיפיעו את מתקני איזורי התעלה?

אם הכוונה בבריטים — לא. אנו יכולים להתחיל מיד באימון טכנאים מצרים. בלי-תבירה אנו מוכנים לקבל כמה מומחים מארצות נייטרליות. אבל רק מספר קטן ולתקופה של מספר חודשים. בזמן זה אנו נחקור את הבעיות, נתכן תכניתו נילמד להפעיל את הבעים. החיל המצרי, אף על פי שהוא אנאלפבתי, רוכש ידיעות במהרה ובשלימות.

מה בכוונתך באומדן מדינות, נייטרליות? האם תהיה מוכן לקבל טכנאים לא בריטיים מארצות האמנה האטלנטית, למשל ארצות-הברית?

לא. לא היה מוכנים לקבל אמריקאים לעבודות אלה, התכוונתי למומחים שחיוצרים או שבדים, או בני אומה אח' רת כגון אלו.

האם תרשה לכוחות האמנה האטלנטית ל' הכנס לאיזור התעלה בעת מלחמה?

האם תרשה לכוחות האמנה האטלנטית ל' הכנס לאיזור התעלה בעת מלחמה?